

REVISTA ORĂŞTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe $\frac{1}{2}$ an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 10 fr. la an.
Manuscrise nu să înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primește.
Abonamentele să plătească înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva“ în Orăştie.

INSERTIUNILE:

Un sir garmond prima-dată 7 cr., a 2-a oară 5 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt
a se trimite la adresa: „Minerva“ institut tipografic
în Orăştie (Szászváros).

Să reluăm lupta!

II.

In noul trecut al foii noastre, am făcut, în primul articol nostru de sub acest titlu, o reprimare, că se poate de fugitivă, asupra luptei noastre naționale.

Si am făcut-o aceasta, nu cu scopul de-a incrimina ori înălța pe vreunii dintre conducătorii nostri, ci ca o asemănare asupra situației noastre politice de pe acea vreme, față de cea în care astăzi cu toții lâncezim.

Căci prin aceea, că ducem o luptă bărbătească în congregații, nu putem desmînti aserțiunea, că în ce privește cele naționale, suntem aproape cu toții amorțiti.

Recunoaștem cu toții, că aceasta este de present unica cale pe care putem și noi lupta, și lăudăm pe cei ce cu bărbătie se avântă în această luptă, dar — în timpurile grele ce de prezent trec peste capul nostru, această luptă este, dacă nu vom exagera, că se poate de modestă.

Insuflețirea, de care a fost pătruns poporul nostru nainte de astă cu vreo 4—5 ani, astăzi a dispărut aproape cu totul. Dorul de luptă și astăzi îl mai încinge încă, dar vezând, că conducătorii lui sunt desbinți, ne mai având unii în alții nici o incredere, stă abătut la o parte, părându-i-se numai un vis acele zile de mărire, când până și cel mai mic copil de pe la sate era mândru că s'a născut Român, auzind și el părinții lui vorbind despre cele lucruri mari ce »domnii« făceau pentru a croi o soarte mai bună poporului nostru.

Azi însă, pe la sate, de soartea bietului popor român, abia dacă mai vorbeste preotul și dascălul.

Unde am și ajuns noi azi, dacă acea luptă neintrerupt s'ar și dus înainte? De parte, foarte departe!

In poporul nostru nu numai că nu s'ar fi născut nepăsarea față de cele politice naționale, ci chiar și foile noastre ar fi fost cu mult mai bine sprințite, și astfel nu li-s'ar fi dat prilegiu să se plângă, că nici aceste puține foci le avem noi Români, nu sunt îndestul sprințite și cetite de popor.

Nu credem că s'ar mai afla astăzi vr'un econom, cu o stăricică căt de mică, ca să nu aboneze cutare ori cutare foaie, pentru că să vadă și el ce mai fac »domnii« lui de pe la orașe.

Da, domnilor conducători, așa am sta în ziua de astăzi.

Foile noastre politice de zi ce le avem, și cari în continuu mărturisesc că luptă în înțelesul programului stabilit la 1881, și că partidul național există încă și în ziua de astăzi, deoarece nu recunosc hotărârea adusă de ministru Hieronymi, în urma căreia partidul se disolvă, ar trebui să dea dovezi despre aceasta. Așa numai cu scrisele, nu suntem deloc mulțumiți.

Să lase la o parte cerțele, cari, în cele mai multe cazuri se nasc în urma partidelor politice din România, cum se intenționează aceasta acum de vre-o două săptămâni încoace, și cu mai multă

bărbătie și lăpădare de sine se vadă, în rîndul întâi, de interesele ce ne privesc pe noi însine.

De căte-ori nu s'a accentuat chiar de foile noastre politice, că frați căutăm noi în România din România liberă, ear' nu arme de partid, dar' aceasta a rămas așa cu scrisul, căci de fapt din fiecare luptă de partid de dincolo, ne-am făcut și noi arme ca să le îndreptăm unii asupra altora. Si urmând și mai departe pe această cale, este sigur, că nici-când nu vom putea satisface îndesul chestiunilor arzătoare ce sunt la ordinea zilei și cari pe noi ne privesc,

Să nu facem și noi ca Bánffy, care când vede că este aproape de prăbușire, atunci să porunci peste porunci, slugilor sale, ca să pue la cale cele mai înfricoșătoare lucruri, ca astfel maghiarimea să-și întoarcă privirea de pe el, și să-și-o îndrepte spre pericolul ce de fapt nu există.

Căci altcum, azi-mâne se va zice și despre noi, că ne aruncăm în luptele fraților nostri de dincolo, numai să să nu se vadă slăbiciunea în care se află conducătorii nostri.

Asupra situației noastre naționale, un fruntaș din Brașov, membru al partidului nostru național, scrie în noulă 17 Nov. n. al »Drapelului« un articol, din care extragem următoarele pasaje:

»Cine a urmărit manifestația vieții naționale a Românilor, în timpul de 10 ani încoace, și își dă acum seama, că ochiu observator și cu inimă românească, de situația în care ne aflăm acum, trebuie să se simtă mic, fără putere, fără energie, văzând ironia tragică a întregiei noastre străduințe pe terenul național.

»In urma desvoltării noastre culturale, a firei noastre, a conducerii unor bărbăti și lumini și devotați, precum și în urma politicei barbare cu »teremtete« a Maghiarilor, cari au început cu măsuri neomenoase »să stirpească sobolii naționali«, se desvoltase aici la noi o luptă națională frumoasă și demnă. Bravura aceasta a poporului românesc din Transilvania a atrăs atențunea multor spirite mari, cari au început să ne acorde simpatia și sprințul lor moral. Era de tot firesc lucru, că și frații din România să privească spre noi și să ne ofere sprințul. Si acest sprinț a și realizat efect minunat. Era rezultatul unei lupte duse cu puteri unite.

»In acest timp însă carul a devenit înglodat și chestiunea națională a ajuns în baltă.

»Vor fi multe cauzele, știute și neștiute, ale încurcăturii produse. In tot casul, cauza răului a provenit și din faptul, că ne-am aliat la luptă oameni, cari nici nu ne-am cunoscut bine unii pe alții, nici sentimentul destul n'am avut, mulți. Noi n'am cunoscut pe frații din România și ei nu ne-au cunoscut pe noi, și n'au cunoscut și n'au simțit în adeverăta sa stare nici chestiunea națională. De aceea ei s'au folosit de ea numai ca de un mijloc pentru luptă de partid.

»Nu mai puțin am contribuit și noi la desvoltarea rea a lucrurilor. Aceasta din cauza, că în casul amestecului și a sprijinului fraților din România am fost, sincer vorbind, prea creduli, prea naivi.

»Când ni-să dat să auzim vorbe frumoase și promițătoare și am simțit mâna întinsă de ajutor, am tresărit îndată de bucurie și ne-am făcut prea degrabă mândri și încrezuți.

»In București de fapt, s'a și luerat, foarte intensiv, să luceat în direcția națională sub conducerea unor bărbăti ale căror nume au mare trecere în România, ca: Sturdza, Urechia, Grădișteanu, Sihleanu, Cantacuzino, Delavrancea, etc. Au luceat, apoi studentii și damele chiar. Câte momente înălțătoare n'am

avut noi să privim, căte vorbe frumoase nu am auzit, și n'au cunoscut! Ce nu e cuprins din simțemantul național în vorbirea cunoscută a dlui Sturdza? Cum s'a împărțit în toate părțile? Cine să n'o fi cunoscut?

»Dar' din toți și din toate baltă s'a ales! Par că au fost numai ocazuni, ca să ni se facă visuri. Asupra nici unei chestiuni nu s'a stăruit, ca să se realizeze ceva multumitor. Par că anume s'a lucrat, ca să ne desamăgească.

»S'a ridicat, lucru hotărît, chestiunea națională în un timp, când ea era cuțit cu două tășuri, când oamenii nu s'au putut purta cu destulă sfintețe de ea. Oamenii, adevărat, nu vor fi fost conduși de rea credință, dar' prin felul sfintei lor sufletești au provocat stări primejdioase causei naționale; — nu li-se va putea imputa din punct de vedere moral, — dar' de, din punctul de vedere politic național.

»In urma acestei desvoltării a lucrurilor s'a lăsat rul, asupra întregului trup național. La noi în Transilvania s'a nimicit aproape toată energia, tot simțul și dragostea de luptă; increderea de sine și încrederea în conducătorii nostri, cari au devenit și ei imposibili acum.

»In România încă nu se mai face nimic.

»Așa rău am ajuns.

»Dacă Dumnezeu nu ne-a blăstemat să perim și dacă trecutul ne-a fost numai dela Dumnezeu, apoi, până nu vine ceasul al 11-lea, trebuie să ne vedem de mantuirea sufletului nostru național. E neapărat de lipsă să venim cu toții la inimă mai bună. E neapărat de lipsă, ca să se ridice în România bărbăti devotați causei naționale și să ridice earăi drapelul național în gând și înimă curată. Să se țină cont, că Ungurii superiori nouă în educația națională, se folosesc de toate ocazii ce li-se oferă lucrând în cel mai stăruitor mod și cu aparatele cele mai rafinate.

Ministrul Wlassics și congrua.

Toate jurisdicțiunile, după cum anunță »Keleti Értesítő«, au primit un ordin-circular dela ministrul Wlassics, în care se accentuează datorile importante ce trebuie să le aibă autoritățile în fața înfrățării în vigoare a legii despre întregirea venitelor preoților necatolici. In înțelesul acestui ordin autoritățile au să examineze datele ce li-se vor prezenta cu privire la venitele preoților. Si deoarece problema statului nu poate fi ca să spriginească elemente nedemne, este de datoria autorităților ca să facă totdeauna împărțirea ministerului în casurile, când vre-un preot să arăta nedemn de tagma sa, sau dacă ar greși în contra ideii de stat maghiar, dacă s'ar face vinovat de fapte nepatriotice, sau dacă peste tot ar sta și din alte motive morale în cercetare disciplinară.

Cu un cuvânt toți aceia, cari nu ar fi supuși orbi ai guvernului, nu sunt vrednici de acest ajutor.

In acest chip nu credem că se vor afla printre preoții nostri de aceia, cari să se bucură de acest ajutor, ci încă din vreme il vor respinge dela dinșii.

Se dău peste cap. Bánffy, dimpreună cu toți mameleuci și, sunt aproape a se da peste cap. Aceasta din cauza că nu pot ajunge la o înțelegere asupra încheierii pactului cu Austria, adaugându-se la aceasta și chestiunea cu statuia lui Hentzi, care de nou a ajuns să fie discutată în camera maghiară. Ministrul Fejérvary, vorbind despre statuia lui Hentzi, a atacat aspru opoziția, numindu-o partid distructor al onoarei. Dar' îndată a două zile, a trebuit să-și ceară scuze pentru această ofensă, care va să zică să a plecat înaintea opoziției. La această luptă a camerei, ia parte chiar și studentimea, cari de dimineață se îngrămadesc înaintea parlamentului și fac mari demonstrații, strigând: »Jos cu Bánffy! Jos cu Fejérvary, căci sunt simbrișii austriaci!« Încăierările între studenți și poliție sunt foarte dese, și mulți dintre studenți sunt arestați. Se zice chiar, că Bánffy și-ar fi înaintat demisia M. Sale Impăratului!

Atâtă pagubă!

Congresul internațional dela Turin.

Cu toate că primirea studenților români de către studenții italieni a fost foarte călduroasă, totuși foile ungurești, de toate numeroanele, încearcă să întortocheze lucrurile, și zic că România au dat peste un fiasco, deoarece au fost aproape nebăgați în seamă, din care cauza au și voit a părăsi congresul. Numai că această reușite a lor se cunoaște de printre rânduri, și îi știm cu toții prea bine, că ei, când au a scris despre vre-o invingere a noastră, apoi se sbat în toate părțile, numai ca să micsoreze invingerea noastră.

Adevărul este, că studenții români au fost întimpinați cu simpatie nu numai din partea studenților italieni, ci și din partea delegaților studenților din Franța, Belgia, Olanda, Elveția etc.

Inaugurarea congresului s'a ținut în »Sala Verdi«.

In numele studenților italieni a vorbit Giglio Tos, după acesta au luat cuvântul rectorul și primarul. Pe urmă căte un delegat din partea tuturor teritoriilor reprezentate.

In numele Românilor a ținut dl Iorga următorul discurs:

»La veste, că primul congres internațional universitar se va ține în Italia, România au simțit o profundă emoție, căci România sunt legați de frumoasa voastră țară prin cea mai sfântă legătură — prin legătura săngelui.

Deci răsleți de trunchiul cel mare al latinătății, România n'au incitat nici un moment de-a lupta pentru existența și gloria Latinilor.

Dorința și sacrificiile noastre, datoria noastră chiar, către această țintă tind.

»Să ne permită să, ca să unim și glorul nostru la salutările cari se adresează astăzi Italiei.

»Salut Italia, care ne poate arăta prin istoria sa ceea-ce poate face patriotismul. Salut Italia, care a știut prin acest sfânt sentiment, să se constituie într'un stat puternic, unde răsar ideile generoase, pentru regenerarea și înfrățirea popoarelor.

»Dorim încă cea mai desăvârșită îsbândă lucrărilor primului congres internațional universitar în opera sa măreajă de egalitate, libertate și fraternitate!«

România strigă din toată inima:

»Trăiască tinerimea italiană!

»Trăiască Italia!«

Sâmbătă studenții români au împărțit între membrii congresului căte-un exemplar din Memorandum în chestiunea națională. In penultima ședință a congresului România au depus o moțiune, cerând ca federația națională să îmbrățeze chestiunile naționale. Discuția asupra acestei propunerii încă nu s'a terminat.

Dintre foile maghiare, cari se ocupă cu descrierea acestui congres, vom lăsa să urmeze aci scrisele lui »Hunyad«.

Bătaia studenților români.

Acesta este titlul unei noutăți, în care foia »Hunyad« se ocupă cu congresul internațional dela Turin. Atât de bine este această foaie informată despre acest congres, încât din Bolcaș face »Delcas!« Si nu ne-ar prinde mirarea, dacă nu s'ar fi scris destule prin toate foile maghiare despre tinerul Bolcaș. Dacă nici atâtă cunoștință de cauza n'are, atunci cine va fi naivul acela, care să-i credă cele-ce »Hunyad« le scrie despre acest congres. Eată ce scrie numita foaie:

»La congresul internațional studențesc, ce s'a ținut zilele acestea la Turin, deja în prima zi a ajuns lucrul la frecări vehemente

intre studenții români și maghiari, care s'a sfîrșit cu învingerea Maghiarilor. Au voit anume, ca în prima ședință să aleagă pe *Delcas* (sic), unul dintre cei mai mari agitaitori ai mișcării Românilor, ca pe trimisul Românilor transilvăneni, din partea întregiei națiuni române. *Wolfner Pál*, unul dintre cei mai energici trimiși maghiari, a protestat contra acestei cercări, și Români treptat s'au și retrăs. Pe urmă *Tissier*, președintele studenților din Paris, spre mulțumirea tuturor, a propus, ca pe *Delcas*, congresul să-l primească cel mult ca pe un trimis al societății bucureștene din partea Românilor din România, căci alți Români afară de România din România, congresul nu cunoaște. Români au cerut votisare. Votisare, după naționalitate, s'a făcut, aşa zicând, primindu-se cu unanimitate propunerea lui *Tissier*. Prinț Maghiari această învingere a produs mare însuflare. Români însă au voit să părăsească congresul.

Serma foia maghiară, dar bine te-ai mai informat aceia, cari acum fac să răsune stradale Turinului de sunetul pinternilor ce atrăg la cismele lor!

Desarmarea.

După cum se vede din scrisele foilor politice a diferitelor state europene, proiectul Tarului referitor la desarmare, cu toate că pretutindinea a fost întâmpinat cu bucurie, la urma urmelor, poate că va rămâne numai un act istoric, care nici când nu se va putea realiza.

Eată cum se consideră acest proiect din partea diferitelor state:

Parlamentul din Belgia s'a deschis fără obiceiuitul mesagi regal, căci regele Belgiei nu voește să fie în atingere cu reprezentanții socialisti și republicani. Așadar obiceiuitul compliment la adresa Tarului nu s'a făcut. Cu toate acestea s'a votat o moțiune de recunoștință Suveranului pentru »generoasa lui inițiativă«.

Tot cu acele cuvinte se exprimă și regele Italiei în mesagiul cu care a deschis zilele acestea parlamentul italian.

»Acțiunea noastră în concertul Puterilor a fost îndreptată, de acord cu a aliaților noștri, spre acea întărire înaltă, care, după convingerea tuturor, este menținerea păcii. Cu plăcere am aderat la inițiativa generoasă a unui suveran amic, de a face posibilitatea desărmării subiectul studiului unei conferențe europene. În așteptarea soluționii acestei probleme serioase privim cu încredere viitorul.«

Dar cu căteva rânduri mai nainte mesagiul regal anunță, că »înțeلد seamă de budgetul statului, trebuie să se întărească flota, pentru că se corăspundă apărării intereselor țării și întărirea realizate de celelalte puteri.«

Va să zică, proiectul de desarmare este o inițiativă generoasă, dar care va rămâne moartă, și deci trebuie să ne înarmăm.

Anglia? Ea e destul de înarmată. Guvernul englez nu cere nici o mărire a flotei.

Intr'un discurs ținut săptămâna trecută de ministrul de răsboiu al Angliei, acesta a declarat, că flota engleză este în stare să se impotrivească cu flotele tuturor puterilor europene, aşa, că deocamdată nu e nevoie de întărire.

De altfel consumă și ea cu proiectul Tarului privitor la desarmare.

Cu un cuvânt, toate puterile sunt de acord cu propunerea Tarului, dar în același timp toate se îngrijesc de sporirea și întărirea armelor.

Și aceasta din cauza, fiindcă însoță Tarul, într'un discurs ținut la Odessa armatei a zis, că e de lipsă înarmarea.

NEM LEHET!

Alba-Iulia! Loc de triste reminiscențe pentru poporul român, atât în trecut cât și de prezent. Eroi naționali zăcut-au în vremuri în închisorile sinistre ale acestei cetăți, și și astăzi ne avem jertfa în acest loc. Dl T. L. Albini este acela, care de un an zace în-prisoarea din Alba-Iulia, cu vină ori fără de vină, viitorul va arăta. Noi suntem deja de mult convinsi, că fără vină.

In calea mea cercat-am să mă apropiu de acest bărbat-martir al nostru, pentru că convenind cu dinsul să-i pot vorbi și să pot contribui și eu căcar cu un picur la alinarea suferințelor dinsului. Dar înzadar! Cei cari în puterea în mâna lor, sunt cu mult mai negri la suflet, decât să permită așa ceva. Am cerut dela judele respectiv să-mi permită a conveni cu definițul, acela însă cu bruscă și mi-a denegat aceasta.

»Voesc a vedea și a vorbi cu dl Albini, căci suntem buni cunoscuți și prieteni, i-am zis, ear' judele lmi răspunde ca: »nem lehet!« Stăruind eu, mă întrebă: »Să pentru-ce tocmai voești a vorbi cu dinsul și a-l cerceta?« »Pentru că bunacuviință încă pretinde ca să ne cercetăm pe oamenii nostri cari suter!«

La aceasta Măria Sa cu indignare îmi replică: »Prin aceea că D-Voastră (România) vorbiți cu dl Albini, tot nu va scăpa d-lui de aici!«

»Va să zică nu mi-se dă voie a-l vedea pe dl Albini?«

»Nem lehet!«

Și cu acest »nem lehet« am înțeles, că se aleg de căteva săptămâni începând, chiar și rudeniile cele mai apropiate ale lui Albini, ne mai permisându-le a conveni cu dinsul.

Scărbit de acest procedeu atât de neomenesc al judeului, am esit, și trecând pe lângă penitenciarul unde și omoară viața acest martir al nostru, i-am trimis în gând un salut frătesc și un cuvânt de încurajare.

Până când, mări Ardelene, ride-or dușmanii de noi?

Călătorul.

Sfintire de biserică.

Valea Hațegului, în 22 Nov. 1898.

Domnule Redactor!

Parochia Serel, situată aproape de Puj, acum de mai mulți ani era lipsită de locaș corespunzător pentru s. slujbă, căci biserică cea veche era căzută în ruine, și poporul nu avea unde să se adune în Duminici și sărbători cum și la alte ocasiuni peste an, pentru împlinirea lipselor sale sufletești.

Poporul în această stare nesuferabilă, și împreună cu dauna lor sufletească, s'a pus pe lucru, a hotărît, și în Maiu 1897 s'a apucat de zidirea unei nove biserici din material de peatră și cărămidă, care acum servește spre lauda și bucuria deplină a credinciosului popor din Serel, dela care pot lua exemplu demn de imitat și alte comune din jur și învecinate.

Acest nou locaș al Domnului, la împăternicirea archierească de Lugoș în 8/20 I. c. în sărbătoarea SS. Archanghelii Michail și Gavril, prin vicarul Hațegului Nicolau Nestor cu asistența preoților Ioan Suciu din Galați, Aron Mihaescu din Riu-Alb și preotul local Benjamin Suciu, fu binecuvântat și dat spre slujbă dumnezeească.

Ea' poporul credincios din parohie și din satele vecine, ce în număr mare a grăbit la slujbă la deschiderea acestei biserici, s'a întărit în credința strămoșească, s'a îmbărbătat la fapte bune și alipirea către s. biserică, și măngăiat sufletește să îndepărtează peste popor credincios, ce mult s'a ostentat și cu abnegație pie a contribuit la zidirea bisericii.

Această biserică s'a edificat din puterile proprii ale poporului credincios cu suma de circa 3000 fl., afară de zilele de lucru, pe când în alte locuri și împregiurări abia cu 8–10 mii fl. s'ar fi putut clădi un atare locaș prea frumos și de trănicie. Cuvine-se deci acestui popor toată lauda și recunoștința.

Multămă și recunoștință se cuvine și organelor politice competente ce au dat mână de ajutor cum și tuturor factorilor singuratici ce au conlucrat cu sfat și cu bunăvoiță la terminarea curândă a bisericii acesteia.

Intr-o amintesc la acest loc cu placere, că St. Doamna Sofia Moșiu, soția lui învățător din Riu-Alb, pe ziua de sfintire a bisericii a donat trei perdele la usile împărătești, luceare frumoase de mâna sa proprie, apoi d-na preoteasă din loc Maria Suciu a împodobit masa prestolului cu un acoperământ prețios, ear' domnul Iosif Pietsch, fost notar cercual în Riu-Alb, sub care s'a început zidirea bisericii, și acum notar cercual în Lun-

coiul-sup., a donat la mâna preotului local suma de 20 coroane în aur, cu destinația ca mai adăugându-se și alte oferte dela inițiale generoase, să se poată procura obiectele necesare la decorația internă a nou sfintitei biserici și pentru cari fapte nobile D-zeu să le răsplătească înzecit.

Rugăm deodată și pe alți creștini cu trăge de inimă să binevoiască și cinsti căte ceva pentru împodobirea acestui nou sărbători locaș al Domnului, căci numele lor se vor inscrie în cartea de aur și totdeauna se vor pomeni la s. slujbă.

Fie deci bine primă rugăciunea ce se va înălța la tronul Părintelui ceresc din această biserică și s. jertfa ce se va aduce pe altarul nou ridicat să reverse dar și binecuvântare cerească peste popor credincios, ce mult s'a ostentat și cu abnegație pie a contribuit la zidirea bisericii.

Un preot asistent.

Rămășițe — millenare!

Departă au ajuns compatriotii nostri maghiari cu isprăvirile oamenilor lor de încredere, atât de departe, încât au ajuns ca până chiar și statul să fie împrocesuat și — execuat.

Eată cum stă lucrul:

Pulszky Károly, care, din prilejul mileniuului a cumpărat pe seama museului din Budapesta mai multe tablouri dela anticarul Carlo Olschi din Milano, a păpat banii cu care a fost să le plătească, și astfel a rămas această datorie în spinarea statului maghiar, ear' el a fost declarat de nebun.

Vézénd Olschi, că statul maghiar nu umblă să reguleze această datorie, a intentat proces în contra statului la judecătoriile de aici, dar, ceea-ce a și fost de prevăzut, a fost respins.

A pornit deci procesul la tribunalele din Milano, cari au osândit statul maghiar la platirea sumei de 160.000 lire, adecă 80.000 fl.

In urma acesteia, Olschi a cerut execuarea statului maghiar, dar cererea aceasta încă i-a fost respinsă din partea tribunalelor maghiare, sub cuvânt, că consulul italian din Budapesta nu reprezintă Italia.

Va să zică să se adreseze ministrului Italiei la Viena.

Dar în loc de aceasta ce-a făcut Olschi? S'a apucat și a executat o mulțime de obiecte, cari au fost trimise de către ministerul de agricultură al Ungariei la expoziția de măștării arangiată în Milano.

Neavând ministerul maghiar bani la indemnată, ca să plătească acea datorie și astfel

cu desvoltarea, cu reformele mai nove ale educației, le întărește metodul și le înmulțește cunoștințele teoretice — căștigate în școală, dar insuficiente pentru a corespunde demn misiunii de educator. »Dacă dorim un viitor, o soarte mai bună, zice autorul, n'avem decât să sacrificăm și ultimul dinar pentru susținerea acestei »Foi pedagogice« menite a apăra interesele noastre, ale școalelor și a culturii poporului.«

»Din șoaptele Detunatei« are ca și constituință demnității noastre motiv social. Arată decadența noastră în forma ei cea mai umilitoare a servilismului, șeșejește cultul nostru pentru străin și îndeamnă cu glasul duios-profetic, plin de energie zicând: »Lăpădați dela voi tot ce e străin. Iubiti-vă limba voastră dulce și vă treziti odată din somnul cel de moarte!«

O, dacă geniul românlui ar inspira în inima fiecărui Român aceste mărețe cuvinte!

Almanachul conține afară de aceasta și căteva cugetări și sentințe pedagogice, bine alese, precum și o lectiune practică din Fizică cu subiectul: Electricitatea, predată după trepte formale, și alte amănunte expuse în mod sumar la cuprinsul acestui Almanach, toate instructive și necesare pentru învățător.

In definitiv, opșorul acesta e bine lucrat și merită atenția publicului intelligent, în special credem, că buna și ocrotitoarea atenție a învățătorimii nu va lipsi spre a încuraja astfel de întreprinderi literare.

Țiganul și ciuma.

„Mă țigane, vine ciuma,
Si tu vei muri acuma!“
„Eu nu spune, Românică;
Doar nu i-am făcut nimic!“

FOITA „REVISTEI ORĂSTIEI“

CÂNTAI LA PIAN

Lui L...

Cântai la pian și-a căntăre
Era o muzică divină,
Ce te ridică sus la ceruri,
Și-ji stoarce-o lacrimă senină.

Frumos și știi că ești iubit,
Tu dulce suflă de artist,
Când te slăvește-atâta lume,
De ce rămâi atât de trist?!

Tu-mi spui, că toate-ți par nimicuri,
In toate căci te-ai înșelat.
Așa frumos și-atât de de înțeles
O! ce păcat.

Elena din Ardeal.

TOAMNA...

Bruma 'ntinde-al seu covor
Peste pămînt,
In aer e o pace-adâncă
De mormînt!

Și stelele par figuroase
În mersul lor.
S'aud vorbe dureroase
Din gura tuturor.

Natura 'ntreagă e în doliu
Și suspin,
Și ceață pe pămînt s'asază
Duios și lin!

Talazurile apei clare
Sună 'ncet,
De ce nu vîi tu — vino
Căci te aștepă!

Nicu.

„Almanachul învățătorului român“

de
Iosif Velcean.

Anul I. 1898/9. Reșița-Montană. — Caransebeș.

O nouă apariție literară, »Almanachul învățătorului Român!«

A fost o cerință imperioasă a progresului care pretinde dela fiecare instituție culturală să se manifeste și în public de atare, ca și scoala română, factorul per eminentiam cultural, să dea acest semn de viață — literar.

Almanachul are 209 pagini, 8° și are următorul cuprins bogat și variat:

1. Calendar și notițe din tipicul bisericesc pro 1898/9.
2. Date cronologice: a) pe a. 1898, b) Din istoria literaturiei, c) Din Istoria patriei.
3. Date genealogice.
4. Aferențe de postă și telegraf.
5. Competențe de timbre și taxe.
6. Planul de învățămînt, Împărțirea orelor, Consemnarea și Clasificăriune.
7. Statistică și conspectul general.
8. Semantismul bisericii române gr.-cat.
9. Reuniuni învățătoresc.
10. Invățătorii ca autori.
11. Avîntul literaturii noastre școlare.
12. Invățătorii ca autori.
13. Partea literară: a) Stefan Velovan, b) poezii: »Scoala română« de Al. Muntean și Vasile. Stefăniță-Vodă. c) Despre Istoria pedagogiei de I. Simu, d) Constituția demnității noastre, de Iuliu Vuia, e) Spice de grâu de G. Cătană, f) Din șoaptele Detunatei de Maria Cioban

să scape de rușinea ce i-a făcut-o Pulszky, obiectele execuție se vor vinde prin — dobă.

Mai având Pulszky încă astfel de datorii și pe la alte firme italiene, credem că nu-i va prinde mirarea, când și acelea vor licita în public statul maghiar.

Și-apoi să mai zică cineva, că nu merg lucrurile minunat în această țeară!

STIRI POLITICE

Autonomia Cretei.

In sfîrșit, după ce s'a versat atâtă sânge, și după ce s'au făcut enorme cheltuieli din cauza isbuținții răsboiu lui între Grecia și Turcia pentru insula Creta, au aflat și puterile de bine, că să recunoască autonomia Cretei, ear' pe prințul George al Greciei să-l numească de guvernator. Așadar învingerea Turciei asupra Greciei n'a fost ținută în seamă de puteri. Pentru ziua, în care prințul George va fi oficios numit, se prepară mari manifestații.

Pentru primele cheltuieli ce sunt de lipsă spre scopul stabilirii administrației autonome în Creta, puterile au dispus avansul de 4 milioane franci.

In zona internațională de aci înainte vor rămâne numai două trupe rusești, două companii engleze, un batalion francez și unul italian.

CORESPONDENȚĂ

Alegere de tutor orfanal.

Mureș-Bretea, 15 Nov. n. 1898.

Onorate Dle Redactor,

Ne mai văzând până acum o alegere așa de frumoasă, îmi ţin de datorință a vă rugă să aveți bunătatea să da loc următoarelor săruri în prețuita noastră »Revista Orăștiei«. Cu ziua de astăzi, în 15 Noemvrie n. a fost hotărâtă ziua de alegere pentru tutor orfanal cerscual în cercul Iliei. Doamne, cătă frecare era din partea cortesilor în această dimineață pe ulițile Iliei, unde s'a ținut și alegerea. Cred că Başa de Blaj Petru din Ilia nici nu a dormit cătă a fost noaptea de grigurile alegeriei. Unii cortesau pe partea Ungurului Boor József, alții în partea subnotarului Ioan Oanea și alții în partea renegatului Oltean László, celu cu două fețe. Într-un târziu veni vestea, că și fostul învățător Ioanichie Olariu, acum de dimineață ar fi concurat la acest post. Vestea aceasta se lăță iute că fulgerul printre poporul ce era adunat pentru alegere, care auzind eaceastă veste a început să strige »să trăiescă Olariu!« Cu alegerea a fost încrezut din partea protopreitorului, »Cetățeanul Iliei«, pardon dl pretor Höhn, care la orele 11 a. m. a eșit în cor-

dorul cancelariei, a făcut cunoscut poporului adunat, că astăzi se va ține alegerea de tutor orfanal cerscual, la care post au concrat 4 indivizi și adeca: Oltean László cel cu două fețe, renegatul, Ungurul Boor József, subnotarul Oanea János și Ioanichie Olariu, dar' dinșul candidații numai pe trei și adeca pe Oltean László, cel cu două fețe, renegatul, Ungurul Boor József și pe Olariu Ioanichie și poftea ca poporul să-i aleagă 4 bărbătași de încredere și 3 adunători de voturi. Poporul auzind pomenindu-se numele lui Olariu Ioanichie, a intrerupt în strigăte de »să trăiescă Olariu!« și tot dreptul de-a alege pe cei 4 bărbătași de încredere și acelor 3 adunători de voturi, a încrezut-o, »Cetățeanul Iliei«, îndestulindu-se cu aceea, că să-si poată vedea de ales pe Ioanichie Olariu, căruia îi strigau în continuu »să trăiescă Olariu!«

Renegatul Oltean cel cu două fețe, văzând că al său nume nu-l mai pomenește nimenea, să pună cu 10 mame luci de ai sei și în scris cer votisarea în loc de aclamare, cugetând că așa va dobândi, ca poporul de frica lui și al Mărciei Sale gănciobulei de Thoroczkay Venczel, utmesterul din Guraszada, să-l aleagă. Dar' tare s'a înșelat, căci poporul nu a fost fricos. Începându-se alegerea cu notariatul Zamului s'a finit cu notariatul Furcsaorei. După trecerea acelor 5 minute, s'a cunoscut rezultatul din partea celui cu trei crăi, din care face cunoscut poporului, că Ioanichie Olariu a întrunit 156 de voturi, Oltean 38, ear' Boor József 8 voturi. Deci cu majoritate de voturi a fost ales Ioanichie Olariu, dela care apoi a luat jurământul după lege. Poporul îtot una striga »să trăiescă Olariu!« Subscriindu-se protocolul și liste de votisare, s'au întrunit cu toții la un prânz comun. Aici apoi să fi stat la o parte și să fi ascultat la cântări românești, conduse de dl Horea, făla noastră și tot cântări românești s'au cântat, desă erau și străini.

Un alegător.

Un mort înviat.

Un remarcabil cas de moarte aparentă s'a întâmplat în insula Mykonos, în Marea Egeeică.

De câțiva timp, un locitor al insulei suferă de o boală gravă. Medicul ce lăngrijă zicea că e tifus.

Când într-o zi se aflără rudele și cunoștuții sănătuții patul bolnavului, acesta se facă palid, căscă de câteva ori gura și inchise ochii, așa încât toți îl credeau deja morți. Femeile din casă începând să tipărească în curând sosii și preotul din localitate, ca să facă rugăciuni.

A doua zi tot poporul era în picioare că s'ea parte la înmormântare.

Scriul cu mortul se află în biserică pe o lăvită, descooperit, după datina locului. Slujba începă între bocetele bărbătașilor și ale femeilor. Când preotul făcă celor de față propunerea să dea mortului sărătarea cea de pe urmă, deodată mortul se ridică din scriu și privi uimite în jurul său.

Toți cei de față, cuprinși de o spaimă nebună, o luară la fugă tipând și răspândind panica în tot satul. Lumea începă să strige: »Strigoil! Strigoil!«

După credința poporului grecesc oamenii cei răi nici după moarte n'au odihnă, ci se întorc pe pămînt în formă de strigoi, pentru ca să turbure linisteia și pacea ruedelor.

Mortul înviat, însăpăimat cu totul, se dete jos din scriu și părăsi biserică.

Abia după câteva ore au îndrăznit rudele și amicii să se apropie de mortul înviat, pe care lăpădă să vadă dacă e din carne și oase.

NOUTĂȚI

Deputați congresuali. Pentru congresul național electoral al bisericii rom. gr.-or., spre scopul alegeriei noului metropolit, au fost aleși deputați mireni: în cercul Devei dl Ioan Moțiu, jude de tabă; în cercul Geoagiu lui dl Dr. Silviu Moldovan, în cercul Hategului dl George Dănilă, primar în Hunedoara; în cercul Iliei dl Victor Tordășianu, oficial consistorial.

— Deputat ordinat a fost ales pentru Dobra și Ilia dl Aug. A. Nicoard.

Ce împărțală mai e și aceasta? Ne aflăm în pragul iernii, când fiecare om se îngrijește cu lemne de foc. Orașul nostru are lemnele sale proprii într-o măsură destul de mare, încât pot fi împărțite între locuitorii orașului. Dar', durere, despre aceasta numai cățiva favorizați au cunoștință. Deunăzile s'au și asignat pe seama publicului orășenesc 50 stângini de lemne, cu a căror distribuire s'a încredințat însuși pe sine și după să chibzuieală expertul nostru cassar orășenesc, care

în 24 de ore a și efectuat vânzarea lemnelor. Dar' cum? Așa că unii au căpătat 2—4 stângini, ear' cei mai mulți, se înțelege, au rămas cu buzele umflate. Cerem deslușirea dela antistia orașului despre această dispoziție excepțională.

Mulțumită. Biserica noastră nou zidită cu toate multe și mari jertfe, a mai fost lipsită și de cărțile bisericești necesare la serviciul divin. La rugarea mea, onorata redacție a »Tribunei Poporului« și îndeosebi prea iubitii domni Mangra și Russu Șirianu, ne-au mijlocit de am căpătat în dar un rind complet de cărți bisericești. În numele comitetului parochial și al sîrguinciosilor creștini ai acestei biserici, le aduc și pe calea aceasta cea mai sinceră mulțumită, și îi asigur de stima noastră. Câmpuri-Surduc, la 8 Noemvrie 1898. Ioan Budoiu, preot.

Dar pentru școală. Fostul metropolit primat al României, Ghenadie, după cum scriu foile de dincolo, cu ocazia mergerii Sale la Sibiu spre a asista la înmormântarea regetului Miron Romanul, a dăruit suma de 400 fl. școală »Reuniunii femeilor române din Sibiu«. Comitetul acestei reuniuni, i-a trimis o adresă de mulțumită.

Masă studențască la școalele medii rom. gr.-or. din Brașov. Dl Virgil Onițiu, dir. gimnasiului din Brașov, în conțelegeră cu corpul profesor, a luat inițiativa, ca pentru studenții săraci cari frecuentează acel gimnaziu, să înființeze o masă studențască, la care să prânzească gratuit pe fiecare an căte 22—24 studenți săraci. Suma recerută pentru această masă se va lua din fondul »Coroș« 100 fl., cele 2 societăți de lectură ale studenților 100 fl., dela bis. Sf. Nicolae 400 fl., dela »Albina« 100 fl., dela fondul pentru ajutorarea școlarilor săraci și bolnavi din vînile sale ordinare 300 fl., 100 fl. s'au mai socotit dela colindant în favorul fondului, deoarece dl V. Onițiu a propus, ca în fiecare an să se constituie 2 trupe de colindatori dintre studenți, cari bine pregătiți și subducere că unui prof. să colinde pe la Crăciun și Anul-Nou la familiile fruntaș din Brașov.

Acesti pași întreprinși de corpul profesor al gimnasiului din Brașov în frunte cu dl dir. V. Onițiu, este vrednic de toată lauda și dorim ca să aibă un succés strălucit.

O rugăre. Subsemnată rugăm cu tot respectul pe onorați domni preoți, precum și pe acei domni marinimoși, cari au primit liste de colectare pentru edificarea novei biserici din comuna noastră Câmpuri-Surduc, să binevoiască a ne retrimit liste cu orice rezultat, sau chiar și târziu rezultat, căci servindu-ne spre legitimare, avem a ne da săma cu ele. Mulțumind și de astădată binefăcătorilor nostri, am rămas cu toată stima Câmpuri-Surduc, în Noemvrie 1898. Ioan Budoiu, preot. George Igreț, epitrop.

Hoții se urmează. Pare că trăim în era defraudărilor. Nu este zi lăsată de D-zeu, în care să nu se descopere căte o nouă hoție, săvîrșită de cără slujbașii statului, pe mâna cărora sunt încredințate sume enorme de bani. O astfel de hoție s'a săvîrșit de astădată de cără Jidanul Ignatz Grünfeld, cassarul comitetului Făgăraș. După cum afiră, suma defraudată de acest hoț ar fi de 80.000 fl. Până de la prezent are și el norocul lui Krivány, căci nu i-se poate da de urmă. Sérmani Români din acel comitat, dacă nu veți avea între voi Români, cari cu bărbătie să lupte contra acestor misieli, de sigur că o să vi se arunce vre-o nouă dare pe cap, din care apoi să se acopere aceste hoții.

Invățământul școlar în comit. nostru, al Hunedoarei. A fost în anul școlar 1897/8 următorul: Copii obligați a cerceta școală au fost: 45.698, pe când în anul 1896/7 au fost numai 44.283, adecă cu 1415 mai puțini. Dintre aceșia Români au fost: 41.042, Unguri 8552, Nemți 894, afară de aceșia căteva sute de Slovaci, Sérbi și Croați. După religiune au fost: 31.947 gr.-or., 8701 gr.-cat., 2972 rom.-cat., apoi reformați-unitari și 438 israeliți. De fapt au cercetat școală 25.183 copii, cu 713 mai puțini ca în anul trecut. Între aceșia au fost Români 19.946, Unguri 3958, Nemți 9190. În întreg com. au fost 346 școale, dintre cari 57 de stat, 19 comunitare; confesionale au fost: gr.-or. 206 și gr.-cat. 37; rom.-cat. 9, ref. și lut. 11, private 1, și 6 școle de ale societăților. În 217 școale a fost limba de propunere cea română, în 42 română-maghiară, în 83 maghiară, în 4 germană. Invățători au fost 431, dintre acestia calificați numai 301.

Alegările municipale în comitatul Albei-Inferioare. Ceea-ce am zis despre lupta bărbătească, dată de Români din comitatul Aradului, cu ocasiunea alegătorilor municipale, du-

rere, nu putem zice și despre Români comit Albei-Inferioare. Atâtă nepăsare au arătat Români din acest comitat față de aceste alegători, încât au perdit aproape toate cercurile. În cele 11 cercuri, abia au reușit 12 Români. Dintre acestea într'al Blajului 5. Condamnăm această purtare nepăsătoare a Românilor din acest comitat.

Concertul cu joc aranjat de inteligența rom. din Petroșeni Sâmbăta trecută, a reușit foarte bine, atât în privința morală cât și materială.

Administrator protopopesc în Dobra. Ni se face cunoscut, că în ziua când a fost scrutinul pentru alegerea deputaților congresuali a susțit la fața locului ca trimis al Consistorului dl Zacharia Boiu, asesor consistorial, care a ridicat din post pe dl Avram S. Păcurar și a instalat pe dl Iosif Morariu. De însemnat este, că dl Păcurar erașă n'a fost acasă!

Băncile române. Dl Vasile Podoabă, dir. »Economului« din Cluj, în raportul seu cetățen în adunarea generală a actionarilor băncii, a comunicat, că de la prezent 54 bănci populare române funcționează în Transilvania, Bănat, Crișana și Maramureș, care în cursul anului au făcut operații financiare în sumă de 104 milioane de floreni, realizând un beneficiu de peste o jumătate milion de floreni.

Instalarea noului fișpan al comitatului Hunedoarei. Hunedoarei, va avea loc în Deva la 30 Nov. n. a. c.

Darea în comit. Hunedoarei. În decursul lunei Octombrie darea plătită pe teritorul comit. Hunedoarei a fost, dare directă: 156.200 fl. 13 cr., după cei neapăti de milie 5022 fl., dare de drept, competență de timbru și ecuivalent 10.308 fl. 49 $\frac{1}{2}$ cr., dare de consum și a beuturilor spirituoase 65.296 fl. 59 $\frac{1}{2}$ cr., pentru tutun 56.718 fl. 81 $\frac{1}{2}$ cr., după venitul de sare 14.808 fl. 57 cr. Asemănător se această dare cu cea din Oct. a anului trecut, reiese, că cea din anul de față e mai mare în ce privește darea directă cu 40.338 fl. 8 $\frac{1}{2}$ cr., a celor neapăti de milie cu 1719 fl. 8 $\frac{1}{2}$ cr., de drept, competență de timbru și ecuivalent cu 952 fl. 69 cr., de consum și a beuturilor spirituoase cu 1511 fl. 56 cr., după tutun cu 3604 fl. 14 $\frac{1}{2}$ cr., ear' după sare cu 2293 fl. 75 cr.

Moștenire colosală. Dl N. Șutzu, șef al serviciului Eforiei spitalelor civile din București, a fost anunțat, că o rudă a d-sale, prințesa Morouzini, a început din viață la Venetia, fără moștenitori direcți, lăsând o avere de vreo două sute milioane lei. Dl Șutzu a însărcinat pe dl N. Ceaur-Aslan să meargă la Venetia, în chestia acestei moșteniri.

FEL DE FEL

Doi prieteni, cari nu se văzură demult, se întâlniră din întâmplare. — Ce mai faci? — Nu tocmai bine, zise celălalt; m'am însurat de cănd nu te-am mai văzut. — Bună veste. — Nu tocmai, căci am dat peste o femeie rea. — Foarte rău. — Nu aşa rău, căci avea 5000 fl. zestre. — Ei, atunci foarte bine. — Nu prea bine, căci i-am pierdut în niște mici cari i-am cumpărat și mi-au murit. — Asta e rău. — Nu tocmai rău, căci pielea și lâna lor mi-au întors banii. — Atunci bine de tine. — Nu tocmai bine, căci casa în care-mi țineam banii a ars în flacări. — O! ce mare nenorocire! — Nu tocmai aşa mare, fiindcă cu casa mi-a ars și nevesta.

Un omoritor întrebă pe un popă, pe când il ducea la spânzurătoare:

— Ce zi este astăzi?
— Lunii!
— O să-mi meargă rău toată săptămâna.

Calendar practic pentru agricultori. Iarna.

Iarna timpurie prezice și una târzie. Dacă salcia și mesteacănul își păstrează mult timp frunzele verzi în vîrf, căzând cele de jos timpuriu, iarna bate la ușe și primăvara va fi frumoasă.

Dare de seamă și mulțumită publică.

— Pentru incendiații din Strei-Săcel.—

(Urmare și fine).

Nr. 46 copiată de d-na Maria Baiulescu, primită dela d-na M. de Lemeny cu 1 fl. 10 cr. Nr. 47 copiată de d-na H. P. Suciu, primită dela d-soara Hermina Ignat cu 1 fl. 5 cr. Nr. 48 copiată de d-soara Mărioara Florescu, primită dela d-soara Irina Ciorogar cu 1 fl. 5 cr. Nr. 49 copiată de d-soara Virgilia Tipei, primită dela d-soara Eugenia Paraschivu cu 1 fl. 5 cr. Nr. 50 dela d-soara Zina Moga, Sibiu 1 fl. Nr. 51 dela dl G. D. Iuga, București 1 fl. Nr. 52 copiată de d-soara Maria Sfetea, primită dela I. Fodor cu 95 cr. Nr. 53 original primit dela d-soara Victoria Joandrea Sibiu 85 cr. Nr. 54 original primit dela dl Virgil Pop cu 80 cr. Nr. 55 copiat de I. Candrea, primit dela Dr. S. C. Pop cu 80 cr. Nr. 56 copiată de d-soara P. Căluț, primită dela d-soara M. Moldovan cu 55 cr. Nr. 57 copiat de d-soara Veturia Filip, primit dela d-na Cristina Iacob cu 50 cr. Nr. 58 dela dl Dr. Aurel G. Vlad 50 cr. Nr. 59 și 60 copiate de d-soara Augusta Tudescu, ear una originală, primele dela d-soara Valeria Comanici și d-soara Marioara Dogeè cu 80 cr. Nr. 61, 62, 63, 64, un original primit dela d-soara Tinca Simonescu, alta copiată Paul Cotoiu, primită dela D. Cămpianu, alta copiată de V. L. Suciu, primită dela d-soara M. Dogeè, alta copiată de Florica Drăgălina, primită dela Lia Drăgălina fiecare cu 35 cr. 1 fl. 40 cr. Nr. 65 și 67 copiată de d-na Elena A. Murșianu, primită dela d-na E. E. Safranu, alta copiată de d-na Elena Medean, primită dela d-soara R. Opincariu, fiecare cu 30 cr. 60 cr. Nr. 68, 69, 70 copie de d-soara Z. David, primită dela N. N., altă copie de d-soara Hortance Bogdan, primită dela d-soara Elvira Ciora, alta originală dela d-soara Veturia Murșianu fiecare cu 25 cr. 75 cr. Nr. 71, 72, 73, 74 și 75 copii de d-na E. Sabadeanu, I. Pavel, G. Hamssea, V. Popp, C. Loichită fiecare cu 20 cr. 1 fl. Nr. 76, 77 copii de M. Jigre, H. Bogdan, fiecare cu 15 cr. 30 cr. Nr. 78 dela T. Gherga și A. Ciocoi 10 cr. Nr. 79, 80, 81 și 82 dela A. Ciocoi, T. Ferent, F. Drăgălina fiecare cu 5 cr. 20 cr.

Suma totală a fost de 192 fl. 95 cr., din care s-au substras pentru diferite cheltuieli 12 fl., a mai rămas un venit curat de 180 fl. 95 cr. Din această sumă s-a dat bisericiei din comună ce să găsește într-o stare foarte primitivă 90 fl., ear' restul de 90 fl. 95 cr. s'a distribuit sacerilor în ziua de 25 Oct. st. n. 1898.

Terminând această dare de seamă, subsemnata în numele nemorociților din comuna Strei-Săcel, exprimă cele mai călduroase mulțumite publicului român pentru sprințul acordat lor cu atâtă generositate.

Hațeg, în 9 Nov. n. 1898.

Ersilia Popovici.

CALINDARUL SÉPTÉMÂNEI

Zilele	Călindarul vechiu	Călindarul nou
Dum.	a 8-a, a lui Luca (25 d. Rus.), gl. 8, v. 3.	
Dum.	15 M. Gur. P. N.	27 Virgil
Luni	16 A. E. Mnt.	28 Sosten
Martă	17 P. Grigorie	29 Saturnin
Merc.	18 M. Platon	30 Andrei
Joi	19 P. Avdie	1 Dec. Eligie
Vineri	20 C. Grigorie	2 Bibiana
Sâmbătă	21 (†) Intr. în bis.	3 Franc. Xav.

Szám 925—1898. kir. végreh.

(429) 1—1

ARVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirött kir. birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t-cz. 102. és 120. §-a értelmében ezennel közönhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbiróságának 1898. évi V. II. 360. sz. végzése folytán, Dr. Moldován Silvius helybeli ügyvéd által képviselt »Ardeleana« pénzintézetnek, Müller Károly és társai szászvárosi lakosok elleni 147 frt tőke, ennek 1896. évi decembertől 5-től járó 6% kamatai, 35 frt 40 kr. eddigig és 2 frt 90 kr. árverés kitüzetéi költségek erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával birólag felül és lefoglalt és 520 frtrra becsült butorok, székerek, tehenek és csővek kukoricából álló ingóságok nyilvános árverés után eladatnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbiróságának 1898. évi V. II. 360/2 számu végzése folytán a helyszínén Szászvároson adósok lakásán leendő eszközösére 1898. évi decembertől hó 7-ik napjának délutáni 3 órája határidől kitüzetik és ahhoz venni szándékozók azzal hivatnak meg, hogy ezen ingóságok az 1881. évi LX. t-cz. 107. és 108. §-a értelmében csak készpénz mellett és esetleg becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Sászvároson, 1898. évi nov. hó 19-én.

Rácz Árpád,
kir. bir. végrehajtó.

Szám 489—1898. végreh.

(430) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirrott birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t-cz. 102. §-a értelmében ezennel közönhírré teszi, hogy a kolozsvári kir. törvényszék 1893. évi 6473/1897. számu végzése következtében Dr. Menyhárd Gáspár kolozsvári ügyvéd által képviselt Hirsch és Kleinberg kolozsvári czég alapfoglaltató javára Bregyán Velicska Viktor volt bábolnai jelenleg honboldi lakos ellen 2155 frt 12 kr. s jár. erejéig 1897. évi szeptember 30-án foganatosított kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 1500 frtrra becsült szarvasmarhák, sertések, széna stbból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Ezen árverés egyidejűleg feltüffoglalatok javára is megtartatni fog.

Mely árverésnek az algýogyi kir. járásbiróságának 1898. évi V. 131/4 számu végzése folytán összesen 9826 frt 3 kr. tőkekötetés ennek kamatai és eddig birólag már megállapított költségek erejéig Bábolna községen az uradalmi gazdasági udvaron leendő eszközösére 1898. évi november hó 29-én délután 2 órája határidől kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok a törvény 107. és 108. §-a értelmében a legtöbbet igérőnek készpénz fizetése mellett becsáron alul is el fog adatni.

Kelt Algyógon, 1898. nov. hó 18-án.

Schuszter Vilmos,
kir. bir. végrehajtó.

Broeser Verschuss-Verein.

Exarêndare de Hotel!

Sâmbătă în 3 Decembrie n. a. c., la 3 ore după ameazi, se exarêndează, pe calea ofertului, Hotelul de nouzidit, din piața mare, al »Vorschuss-Verein«-ului.

Informațiuni mai deaproape se capătă în localul institutului.

(431) 1—1

Direcțiunea.

Szám 1581—1898.

(432) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t-cz. 102. §-a értelmében ezennel közönhírré teszi, hogy a débai kir. törvényszék 1898. évi 8533. számu végzése következtében Pap Tivadar körösbányai ügyvéd által képviselt »Crișana« takarékpénztár javára Moisze Nicolae és társa ellen 105 frt s jár. erejéig 1898. évi november hó 3-án foganatosított kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 348 frtrra becsült szarvasmarhák, széna, hordó, sarju, szobabutorok, disznók, fegyver stbból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a körösbányai kir. járásbiróság V. 822/2 1898. számu végzése folytán 105 frt tőkekötetés, ennek 1897. évi április hó 12. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 37 frt 13 krban birólag már megállapított költségek erejéig Boicza végrehajtás szervezetek lakásán leendő eszközösére 1898. évi decembertől 2. napjának délelőtti 9 órája határidől kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételáról a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a menyiben részükre a foglalás korábban eszközölhetet volna és a végrehajtás jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentésekkel az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttet irásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulassák, mert különben csak a vételár fölöslegére fognak utaltatni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a biróság tábláján történt kifüggessztését követő napjától számítatik.

Kelt Körösbányán, 1898. évi november hó 18. napján.

Szöllösy János,
kir. bir. végrehajtó.

Szám 1584—1898.

(433) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t-cz. 102. §-a értelmében ezennel közönhírré teszi, hogy a nagyszebeni kir. járásbiróság 1897. évi 16240. számu végzése következtében Pap Tivadar körösbányai ügyvéd

által képviselt »Albina« takarékpénztár javára Luka Kosztán és társai ellen 231. frt s jár. erejéig 1898. évi november hó 5-én foganatosított kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 365 frtrra becsült szarvasmarhák, sertések, széna stbból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a körösbányai kir. járásbiróság V. 672/3 1898. számu végzése folytán 231. frt tőkekötetés, ennek 1898. évi március hó 20. napjától járó 8% kamatai és eddig összesen 60 frt 88 krajczárban birólag már megállapított költségek erejéig Riskulicznán végrehajtást szerveztek lakásán leendő eszközösére 1898. évi december hó 3. napjának délutáni 2 órája határidől kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindenki, kik az elárverezendő ingóságok vételáról a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a menyiben részükre a foglalás korábban eszközölhetet volna és a végrehajtás jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentésekkel az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttet irásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulassák, mert különben csak a vételár fölöslegére fognak utaltatni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a biróság tábláján történt kifüggessztését követő napjától számítatik.

Kelt Körösbányán, 1898. évi november hó 18. napján.

Szöllösy János,
kir. bir. végrehajtó.

1598 szám 1898 végreh.

(434) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t-cz. 102. §-a értelmében ezennel közönhírré teszi, hogy az aradi kir. törvényszék 1898. évi 5765. számu végzése következtében Pap Tivadar körösbányai ügyvéd által képviselt »Victoria« takarékpénztár javára Ulain Ferencz és társai ellen 600 frt s jár. erejéig 1898. évi október hó 11-én foganatosított kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 1190 frtrra becsült u. m. Ulain Ferencznél Körösbányán:

Egy épület tölgysa. II. Hencz Azáriánál Ris-kán szarvasmarhák. III. Indréi Iuonnál Cze-bén: Tehén, széna és szalma. IV. Klécs Gerászimnál Ribicznál: szarvasmarhák, lóvak, lószekér, széna, egy cséplőgép stbból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a körösbányai kir. járásbiróság V. 357/1. 1898. számu végzése folytán 600 frt tőkekötetés, ennek 1898. évi március hó 20. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 60 frt 88 krajczárban birólag már megállapított költségek erejéig Riskulicznán végrehajtást szerveztek lakásán leendő eszközösére 1898. évi decembertől 9 órája Körösbányán, d. e. 11 órája Riskán, délutáni 2 órája Czebén és d. u. 4 órája Ribicznál határidől kitüzetik, és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

A kir. járásbirósági végrehajtótól.
Körösbányán, 1898. évi nov. 18-án.Szöllösy János,
kir. bir. végrehajtó.

Anunt.

In neguțătoria de modă și manufac-tură a subsemnatului se pri-mește un băiat cu purtare mo-rala bună ca

☆ Practicant. ☆

Se cere ca băiatul să aibă 1—2 clase reale sau gimnasiale, să vorbească limba română și maghiară bine, event. și germână.

Stefan Sielariu,

(422) 1—2 Hațeg.